

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דם שבישלו אינו עובר עליו.	גופא, אמר זעירי א"ר חגיגא:										כא.
ייתב רבא וקא אמר לה להא שמעתא.	[רבא]										כא.
הקפה את הדם ואכלו, או שהמחה את החלב וגמער - חייב	איתיביה אביי:										כא.
לא קשיא: כאן שהקפהו באור, כאן שהקפה בחמה, באור - לא הדר, בחמה - הדר.	[רבא]										כא.
בחמה נמי, לימא: הואיל ואידחי אידחי	[אביי]										כא.
דם שקרש ואכלו, מהו?	דהא בעא מיניה רבי מני מר' יוחנן:										כא.
הואיל ונדחה ידחה	אמר ליה: [רבי יוחנן]										כא.
אישתיק.	[רבא]										כא.
דלמא כאן בחטאות החיצוניות, כאן בחטאות הפנימיות?	אמר ליה: [אביי]										כא.
דם שקרש בחטאות החיצוניות ואכלו - חייב, (ויקרא ה') ולקח ונתן אמר רחמנא והאי בר לקיחה ונתינה הוא, בחטאות הפנימיות ואכלו - פטור וטבל והוזה אמר רחמנא, והאי לאו בר טבילה והוזה הוא.	אמר: [רבא] אדכרתן מילתא, דאמר רבה אמר רב חסדא:										כא.
אפילו בחטאות הפנימיות ואכלו - חייב, הואיל וכנגדו ראוי בחטאות החיצונות.	ורבה ידידיה אמר:										כא.
הלכך דם חמור שקרש ואכלו - חייב, הואיל וכנגדו ראוי בחטאות החיצונות.	רב פפא:										כא.
דם, בין לה בין יבש חוצץ.	רב גידל אמר זעירי:										כא.
הדם והדיו, והדבש והחלב - יבשין חוצצין, לחין אינן חוצצין	מיתיבי:										כא.
לא קשיא: הא דסריך, הא דלא סריך.											כא.
תמלח למאי אתא?											כא.
במלח - יכול תבונה? ת"ל: תמלח, אי תמלח יכול במי מלח? ת"ל: במלח.	לכדתניא:										כא.
(ויקרא ב') ולא תשבית מלח - הבא מלח שאינה שובתת, ואיזו? זו מלח סדומית. ומנין שאם לא מצא מלח סדומית שמביא מלח איסתרונקנית? ת"ל: תקריב, תקריב - כל שהוא, תקריב - מכל מקום, תקריב - ואפילו בשבת, תקריב - ואפילו בטומאה.											כא.
מאי תבונה?											כא.
הכי קאמר: יכול יתבנו כתבן בטיט.	רבה בר עולא:										כא.
אי הכי, יתבנו מיבעי ליה	אמר ליה אביי:										כא.
יכול יעשנו כבנין.	אלא אמר אביי:										כא.
אי הכי, יבנו מיבעי ליה	אמר ליה רבא:										כא.
יכול תבונה.	אלא אמר רבא:										כא.
מאי תבונה?											כא.
יכול יתן בו טעם כבינה? תלמוד לומר: תמלח	רב אשי:										כא.
כיצד הוא עושה? מביא האבר ונותן עליו מלח, וחזור והופכו ונותן עליו מלח ומעלהו.											כא.
וכן לקדירה.	אביי:										כא.

disputants ♦ חולקים-מירא- statement ❏ מימרא- challenge ⚡ קושיא- question ^ שאלה- answer ! תירוץ- proof ■ ראיה-	♦ חולקים-מירא- ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story
key-מקרא: central point for summary and review insertion of an earlier segment	

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
זבחים-הקומץ רבה												
מאן דאמר												
מימרא												
מלח שעל גבי האבר - מועלין בו, שע"ג הכבש ושבראשו של מזבח - אין מועלין בו.	תנו רבנן:											
מאי קראה? (יחזקאל מ"ג) והקרבתם לפני ה' והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עולה לה'.	רב מתנה:											
על המלח ועל העצים, שיהו הכהנים נאותין בהן.	תנן התם:											
לא שנו אלא לקרבנם, אבל לאכילה לא.	שמואל:											
קא ס"ד מאי לקרבנם? למלוח קרבנם, לאכילת קדשים												
השתא למלוח עורות קדשים יחבינן, לאכילת קדשים לא יחבינן?												
נמצאת אתה אומר, בשלשה מקומות המלח נתונה: בלשכת המלח, ועל גבי הכבש, ובראשו של מזבח. בלשכת המלח - ששם מולחין עורות קדשים, על גבי הכבש - ששם מולחים את האברים, בראשו של מזבח - ששם מולחין הקומץ והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, ועולת העוף	דתניא:											
אלא מאי לקרבנם? לאכילת קרבנם, ומאי לאכילה? אכילה דחולין.												
חולין, פשיטא, מאי בעו התם?												
יאכלו - שיאכלו עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השובע	אע"ג דאמר מר:											
אפילו הכי מלח דקדשים לא יחבינן להו.												
ה"נ מסתברא, דאי סלקא דעתך מאי לקרבנם? למלוח, טעמא דאתני בית דין, הא לא אתני בית דין לא, השתא לישראל יחבינן, לכהנים לא יחבינן?	רבינא לרב אשי:											
יכול האומר הרי עלי מנחה יביא מלח מתוך ביתו, כדרך שמביא לבונה מתוך ביתו? ודין הוא: נאמר הביא מנחה והביא מלח, ונאמר הביא מנחה והביא לבונה, מה לבונה מתוך ביתו, אף מלח מתוך ביתו	דתניא:											
או כלך לדרך זו: נאמר הביא מנחה והביא מלח, ונאמר הביא מנחה והביא עצים, מה עצים משל ציבור, אף מלח משל ציבור? נראה למי דומה, דנין דבר הנוהג בכל הזבחים מדבר הנוהג בכל הזבחים, ואל תוכיח לבונה שאינה נוהגת בכל הזבחים												
או כלך לדרך זו: דנין דבר הבא עמה בכלי אחד מדבר הבא עמה בכלי אחד, ואל יוכיחו עצים שאינן באין עמה בכלי אחד?												
ת"ל: (במדבר י"ח) ברית מלח עולם הוא, ולהלן הוא אומר: (ויקרא כ"ד) מאת בני ישראל ברית עולם, מה להלן משל ציבור, אף כאן משל ציבור.												
לא נצרכא אלא לבן בוכרי	רב מרדכי לרב אשי, הכי קאמר רב שישא בריה דרב אידי:											
כל כהן ששוקל אינו חוטא	דתנן: אמר רבי יהודה, העיד בן בוכרי ביבנה:											
לא כי, אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא, אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן: (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל, הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו היא היאך נאכלין.	אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:											
ולבן בוכרי, כיון דלכתחילה לא מייחייב לאיתויי, כי מייתי נמי חוטא הוא דקא מעייל חולין לעזרה												
דמייתי ומסר להון לציבור.												
סלקא דעתך אמינא, כי זכי להו רחמנא לישראל דאית להו לשכה, לכהנים דלית להו לשכה לא זכי להו רחמנא, קמ"ל.												
ועצים דפשיטא ליה לתנא דמשל ציבור, מנלן?												
יכול האומר הרי עלי עולה יביא עצים מתוך ביתו, כדרך שמביא נסכים מתוך ביתו? ת"ל: (ויקרא א') על העצים אשר על האש אשר על המזבח, מה מזבח משל ציבור, אף עצים ואש משל ציבור, דברי רבי אלעזר בר ר"ש	דתניא: [רבי אלעזר בר רבי שמעון]											
מה מזבח שלא נשתמש בו הדיוט, אף עצים ואש שלא נשתמש בהן הדיוט.	רבי אלעזר בן שמוע:											
מאי בינייהו?												

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איכא בינייהו: חדתי.												כב.
ועתיקי לא? והכתיב: (שמואל ב' כ"ד) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדוני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים												כב.
הכא נמי בחדתי.												כב.
מאי מוריגים?												כב.
מטה של טרבל.	עולא:											כב.
מאי מטה של טרבל?												כב.
עיוז דקורקסא דדיישא דשתאי.	רב יהודה:											כב.
מאי קראה? (ישעיהו מ"א) הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים.	רב יוסף:											כב.
נתערב קומצה בקומץ חבירתה, במנחת כהנים, במנחת כהן משיח, במנחת נסכים - כשרה	[רבנן]											כב.
במנחת כהן משיח, במנחת נסכים - פסולה, שזו בלילתה עבה וזו בלילתה רכה, והן בולעות זו מזו.	רבי יהודה:											כב.
דם שנתערב במים, אם יש בו מראית דם - כשר, נתערב ביין - רואין אותו כאילו הוא מים, נתערב בדם בהמה או בדם חיה - רואין אותו כאילו הוא מים	תנן התם: [רבנן]											כב.
אין דם מבטל דם.	רבי יהודה:											כב.
ושניהם מקרא אחד דרשו, (ויקרא ט"ז) ולקח מדם הפר ומדם השעיר - הדבר ידוע שדמו של פר מרובה מדמו של שעיר	רבי יוחנן:											כב.
מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה	רבנן סברי:											כב:
מכאן למין במינו שאינו בטל.	רבי יהודה סבר:											כב:
מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה.	רבנן סברי:											כב: <
ודלמא משום דמין במינו הוא												כב:
אי אשמעינן מין במינו ולא אשמעינן עולין - כדקא אמרת, השתא דאשמעינן עולין, משום דעולין.												כב:
ודלמא עד דאיכא מין במינו ועולין												כב:
קשיא.												כב:
מכאן למין במינו שאינו בטל.	רבי יהודה סבר:											כב: <
ודלמא משום דעולין הוא												כב:
אי אשמעינן עולין מין בשאינו מינו - כדקאמרת, השתא דאשמעינן מין במינו, משום דמין במינו הוא.												כב:
ודילמא עד דאיכא מין במינו ועולין												כב:
קשיא.												כב:
במנחת כהן משיח ובמנחת נסכים - פסולה, שזו בלילתה עבה וזו בלילתה רכה, והן בולעות זו מזו	תנן, רבי יהודה											כב: <
וכי בולעות זו מזו מה הוי' מין במינו הוא												כב:
כל שהוא מין במינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו, ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו.	רבא: קסבר רבי יהודה:											כב.
קומץ דמנחת חוטא ששמו - רבי יוחנן אומר: פסול	איתמר: [רבי יוחנן]											כב.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
זבחים-הקומץ רבה	מאן דאמר										
מימרא											
הוא עצמו משכשכו בשירי הלוג ומעלהו.	ריש לקיש:								◆	■	◇
והכתוב: (ויקרא ה') לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה									ז		כ.
ההוא שלא יקבע לה שמן כחברותיה.									!		כ.
חרב שנתערב בבלול - יקריב	איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש: [ת"ק]								◆	■	◇
לא יקריב	רבי יהודה:								◆	■	◇
מאי לאו קומץ דמנחת חוטא דאיערב בקומץ דמנחת נדבה									ז		כ.
לא, מנחת פרים ואילים במנחת כבשים.									!		כ.
מנחת פרים ואילים במנחת כבשים, וחרב שנתערב בבלול - יקרב	והא בהדיא קתני לה: [ת"ק]								◆	■	◇
לא יקרב	רבי יהודה:								◆	■	◇
פירושי קמפרש לה.									!		כ.
קומץ שמיצה שמנו על גבי עצים, מהו? חיבורי עולין כעולין דמו, או לאו כעולין דמו?	בעי רבא:								^		כ.
לאו היינו דרבי יוחנן וריש לקיש?	רבינא לרב אשי:								ז		כ.
המעלה אבר שאין בו כזית ועצם משלימו לכזית - רבי יוחנן אמר: חייב	דאיתמר: [רבי יוחנן]								◆	■	◇
פסול	ריש לקיש:								◆	■	◇
רבי יוחנן אמר חייב, חיבורי עולין כעולין דמו	[רבי יוחנן]								■	ז	כ.
ור"ל אמר פסול, חיבורי עולין לאו כעולין דמן	[ריש לקיש]								■	ז	כ.
תיבעי לר' יוחנן, ותיבעי לריש לקיש:									!		כ.
תיבעי לר' יוחנן, עד כאן לא אמר ר' יוחנן התם אלא בעצם דמינא דבשר הוא, אבל האי דלאו דמינא דקומץ הוא לא, או דלמא אפי' לריש לקיש לא קא אמר אלא בעצם דבר מפרש הוא, ואי פריש לאו מצוה לאהדורי, אבל שמן דלאו בר מפרש הוא לא, או דלמא לא שנא?									!		כ.
תיקו.									■		כ.
שתי מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו, אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה - כשירות, ואם לאו - פסולות.									■		כ.
קומץ שנתערב במנחה שלא נקמצה - לא יקטיר, ואם הקטיר - זו שנקמצה עולה לבעלים, וזו שלא נקמצה לא עולה לבעלים.									■		כ.
נתערב קומצה בשיריה או בשיריה של חברתה - לא יקטיר, ואם הקטיר - עולה לבעלים.									■		כ.
נבילה בטילה בשחוטה, שאי אפשר לשחוטה שתעשה נבילה ושחוטה אינה בטילה בנבילה, שאפשר לנבילה שתעשה שחוטה, דלכי מסרחה פרחא טומאתה	רב חסדא:								◆	■	◇
כל שאפשר לו להיות כמוהו - אינו בטל, וכל שאי אפשר לו להיות כמוהו - בטל.	רבי חנינא:								◆	■	◇
אליבא דמאן?									^		כ.
אי אליבא דרבנן									!		כ.
עולין הוא דלא מבטלי אהדדי, אבל מין במינו בטל	הא אמרי: [רבנן]								■	ז	כ.
אי אליבא דרבי יהודה									!		כ.

central point for summary and review-הזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה	disputants-חולקים statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והא רבי יהודה בתר חזותא אזיל, ואידי ואידי מין במינו הוא	[רבי יהודה]								ז		בג
אלא אליבא דרבי חייא									!		בג:
נבילה ושחטה בטילות זו בזו.	דתני רבי חייא:								!		בג:
רבי חייא אליבא דמאן?									^		בג:
אי אליבא דרבנן									!		בג:
עולין הוא דלא מבטלי אהדדי, הא מין במינו בטיל	הא אמרי: [רבנן]								ז		בג:
ואי אליבא דר' יהודה									!		בג:
כל מין במינו לר' יהודה לא בטיל	[רבי יהודה]								ז		בג:
לעולם אליבא דר' יהודה, וכי קא אמר ר' יהודה מין במינו לא בטיל, ה"מ היכא דאפשר ליה למיהוי כוותיה, אבל היכא - דלא אפשר ליה למיהוי כוותיה - בטיל, ובהא קא מיפלגי:									!		בג:
בתר מבטל אזלינן	דרב חסדא סבר:								!		בג:
בתר בטל אזלינן.	ור' חנינא סבר:								!		בג:
שתי מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו, אם יכול לקמץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה - כשרות, ואם לאו - פסולות	תנן:								ז		בג:
והא הכא כיון דקמין ליה מחזא, אידך הוה ליה שירים, ולא קא מבטלי שירים לטיבאל									ז		בג:
מני?									^		בג:
אי רבנן									!		בג:
עולין הוא דלא מבטלי הדדי, הא מין במינו בטל	הא אמרי: [רבנן]								ז		בג:
אלא פשיטא רבי יהודה									!		בג:
בשלמא למ"ד: בתר בטל אזלינן, בטל הוי כמבטל, דלכי קמין מאידך הוה להו שירים כי הני, אלא למ"ד: בתר מבטל אזלינן, שירים מי קא הוה טיבלא? לימא דלא כרבי חייא									ז		בג:
התם כדר' זירא									!		בג:
נאמרה הקטרה בקומץ ונאמרה הקטרה בשירים, מה הקטרה האמורה בקומץ - אין הקומץ מבטל את חבירו, אף הקטרה האמורה בשירים - אין שירים מבטלין את הקומץ.	דא"ר זירא:								!		בג:
הקומץ שנתערב במנחה שלא נקמצה - לא יקטיר, ואם הקטיר - זו שנקמצה עלתה לבעלים, וזו שלא נקמצה לא עלתה לבעלים	ת"ש:								ז		בג:
ולא קא מבטיל ליה טיבלא לקומץ									ז		בג:
מני?									^		בג:
אי רבנן									!		בג:
עולין הוא דלא מבטלי הדדי, הא מין במינו בטיל	הא אמרי: [רבנן]								ז		בג:
אלא פשיטא ר' יהודה									!		בג:
בשלמא למ"ד: בתר מבטל אזלינן, מבטל הוי כבטל, דכל פורתא חזי למקמץ מיניה והוי ליה מין ומינו, ומין במינו לא בטל, אלא למ"ד: בתר בטל אזלינן, קומץ מי קא הוה טיבלא? לימא, דלא כרבי חייא									ז		בג:
הא נמי כדרי זירא.									!		בג:
נתערב קומצה בשירים של חברתה - לא יקטיר, ואם הקטיר - עלתה לבעלים	ת"ש:								ז		בג:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא הכא דלא הוי מבטל כבטיל, ולא קא מבטלי ליה שירים לקומץ												כג.
מני? אי רבנן וכו'.												כג.
נאמרה הקטרה בקומץ ונאמרה הקטרה בשירים, מה הקטרה האמורה בקומץ - אין קומץ מבטל את חבירו, אף הקטרה האמורה בשירים - אין שירים מבטלים את הקומץ.	רבי זירא:											כג.
חילבה בקצח, בשומשומין, ובכל מיני תבלין - כשרה, מצה היא אלא שנקראת מצה מתובלת	ת"ש:											כג.
קא סלקא דעתך דאפיש לה תבלין טפי ממצה												כג.
בשלמא למאן דאמר: בטר בטל אזלינן, בטיל הוי כמבטל, דלכי מעפשא הוי לה כתבלין, אלא למאן דאמר: בטר מבטל אזלינן, תבלין מי קא הוו מצה?												כג.
הכא במאי עסקינן - דלא אפיש לה תבלין, דרובה מצה היא ולא בטלה.												כג.
מצה היא אלא שנקראת מצה מתובלת	דיקא נמי, דקתני:											כג.
ש"מ.												כג.
עשרון שחלקו והניחו בביסא, ונגע טבול יום באחד מהן, מהו? כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקדש - ה"מ היכא דנגעי בהדי, אבל היכא דלא נגעי בהדי לא, או דילמא ל"ש?	כי סליק רב כהנא, אשכחינהו לבני רבי חייא דיתבי וקאמרי:											כג.
מי תנן כלי מחבר? כלי מצרף תנן, כל דהו.	אמר להו איהו: [רב כהנא]											כד.
הושיט אחד לביניהן, מהו?												כד.
צריך לכלי - כלי מצרפו, אין צריך לכלי - אין כלי מצרפו.	א"ל: [רב כהנא]											כד.
הושיט טבול יום את אצבעו ביניהן, מהו?												כד.
אין לך דבר שמטמא מאוירו אלא כלי חרס בלבד.	אמר להו: [רב כהנא]											כד.
מהו לקומץ מזה על זה? צירוף דאורייתא או דרבנן?	הדר איהו בעא מינייהו:											כד.
זו לא שמענו, כיוצא בו שמענו	אמרו להו: [בני רב חייא]											כד.
שני מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו, אם יכול לקומץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה - כשירות, ואם לאו - פסולות	דתנן:											כד.
כי יכול לקומץ מיהא כשירות, אמאי? הך דמערב הא לא נגע												כד.
דלמא בגושיין המחולקין העשוין כמסרק.	רבא:											כד.
מאי הוי עלה?												כד.
(ויקרא ו') והרים ממנו - מן המחובר, שלא יביא עשרון בשני כלים ויקומץ	רבא: ת"ש, דתניא:											כד.
הא בכלי אחד דומיא דשני כלים - קמיין.												כד.
דילמא שני כלים ה"ד? כגון קפיזא בקבא, דאע"ג דעריבי מעילאי, כיון דמיפסק מחיצתא דקפיזא מתתא, הא כלי אחד דומיא דב' כלים ה"ד? כגון עריבתה של תרנגולין, ואע"ג דמיפסקן מחיצתא הא נגיע, אבל הכא דלא נגיע כלל תיבעי לך.	א"ל אביי:											כד.
צירוף כלי וחבור מים, מהו? כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקדש - ה"מ דגואי, אבל דבראי לא, או דילמא כיון דמחבר מחבר? ואם תימצי לומר כיון דמחבר מחבר, חיבור מים וצירוף כלי ונגע טבול יום מבחוחין, מהו? כי תנן כלי מצרף - ה"מ דנגע מגואי, אבל מבראי לא, או דילמא לא שנא?	בעי רבי ירמיה:											כד.
תיקו.												כד.
עשרון שחלקו ונטמא אחד מהן והניחו בביסא, וחזר טבול יום ונגע באותו טמא, מהו? מי אמרינן שבע לו טומאה, או לא?	בעי רבא:											כד.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי אמרינן שבע ליה טומאה?	אמר ליה אביי:											כד.
סדין טמא מדרס ועשאו וילון - טהור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס	והתנן:											כד.
באיזה מדרס נגע זה? אלא, שאם נגע בו הזב - טמא מגע הזב	רבי יוסי:											כד:
כי נגע בו הזב מיהא טמא ואפי' לבסוף, אמאי? לימא: שבע ליה טומאה												כד:
וממאי דהאי שאם נגע בו הזב לבתר מדרס? דילמא מקמי מדרס, דהויא טומאה חמורה על טומאה קלה, אבל הכא דאידי ואידי טומאה קלה לא.	א"ל: [רבא]											כד:
בשני סדינין המקופלין ומונחין זה על זה וישב זב עליהן, שהעליון טמא מדרס, והתחתון טמא מדרס ומגע מדרס	אלא מסיפא: מודה רבי יוסי:											כד:
ואמאי? לימא: שבע ליה טומאה												כד:
התם בבת אחת, הכא בזה אחר זה.												כד:
עשרון שחלקו, ואבד אחד מהן והפריש אחר תחתיו ונמצא הראשון, והרי שלשתן מונחין בביסא, נטמא אבד - אבד וראשון מצטרפין, מופרש אין מצטרף, נטמא מופרש - מופרש וראשון מצטרפין, אבד אין מצטרף, נטמא ראשון - שניהם מצטרפין	רבא:											כד:
אפילו נטמא אחד מהן נמי שניהם מצטרפין, מ"ט? כולהו בני ביקתא דהדדי נינהו.	אביי:											כד:
וכן לענין קמיצה, קמץ מן האבד - שריו וראשון נאכלין, מופרש אינו נאכל, קמץ מן המופרש - שריו וראשון נאכלין, אבד אינו נאכל, קמץ מן ראשון - שניהם אינן נאכלין	[רבא]											כד:
אפילו קמץ מאחד מהן - שניהן אינן נאכלין, מ"ט? כולהו בני ביקתא דהדדי נינהו.	אביי:											כד:
ושירים ידיה מיהא נאכלין, הא איכא דנקא דקומץ דלא קריב	מתקיף לה רב פפא:											כד:
וקומץ גופיה היכי קריב? הא איכא תלתא חולין	מתקיף לה רב יצחק בריה דרב משרשיא:											כד:
קומץ בדעתא דכהן תליא מילתא, וכהן כי קמיץ - אעשרון קא קמיץ.	רב אשי:											כד:
נטמא הקומץ והקריב - הציץ מרצה, יצא והקריבו - אין הציץ מרצה, שהציץ מרצה על הטמא ואינו מרצה על היוצא.												כה. מ
(שמות כ"ח) ונשא אהרן את עון הקדשים - וכי איזה עון הוא נושא? אם תאמר: עון פיגול, הרי כבר נאמר לא יחשב א"ת: עון נותר, הרי כבר נאמר לא ירצה, הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור.	תנו רבנן:											כה. ג
אימא: עון יוצא, שהותר מכללו בבמה	מתקיף לה רבי זירא											כה.
אמר קרא: (שמות כ"ח) לרצון להם לפני ה', עון דלפני ה' אין, עון דיוצא לא.	אמר ליה אביי:											כה.
אימא: עון שמאל, שהותר מכללו ביום הכפורים	מתקיף לה רבי אילעא:											כה.
אמר קרא: עון, עון שהיה בו ודחיתיו, לאפוקי יוה"כ דהכשירו בשמאל הוא.	אמר ליה אביי:											כה.
עון הקדשים - ולא עון המקדישין.	רב אשי:											כה.
ואימא: עון בעל מום, שהותר מכללו בעופות	רב סימא בריה דרב אשי, ואמרי לה רב סימא בריה דרב אשי לרב אשי:											כה.
תמות וזכרות בבהמה, ואין תמות וזכרות בעופות	דאמר מר:											כה.
עליך אמר קרא: לא ירצה, (ויקרא כ"ב) כי לא לרצון יהיה לכם.	אמר ליה: [רב אשי]											כה.
דס שנטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה, כמה דברים אמורים - ביחיד, אבל בציבור, בין בשוגג בין במזיד - הורצה ובעובד כוכבים, בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון - לא הורצה.	תנו רבנן:											כה.
על מה הציץ מרצה? על הדם ועל הבשר ועל החלב שנטמא בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון, בין ביחיד בין בציבור	ורמיניה:											כה.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

www.onr.edu

Talmud Navigator

זבחים-הקומץ רבה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											מאן דאמר	מימרא
כה:	◊	!											רב יוסף:	לא קשיא: הא ר' יוסי, הא רבנן
כה:	◊	!	■	◆									דתניא: [רבנן]	אין תורמין מן הטמא על הטהור, ואם תרם, בשוגג - תרומתו תרומה, במזיד - אין תרומתו תרומה
כה:	◊	!	■	◆									רבי יוסי:	בין בשוגג בין במזיד - תרומתו תרומה.
כה:				ז										אימר דשמעת ליה לר' יוסי - דלא קניס, דמרצה ציץ על אכילות מי שמעת ליה?
כה:	◊			ז	■	◆							והתניא, ר' אליעזר:	הציץ מרצה על אכילות
כה:	◊			ז	■	◆							רבי יוסי:	אין הציץ מרצה על אכילות
כה:	◊			!										איפוך
כה:				!	■	◆							רבי אליעזר:	אין הציץ מרצה על אכילות
כה:				!	■	◆							רבי יוסי:	הציץ מרצה על אכילות.
כה:	◊			ז									מתקיף לה רב ששת:	ומי מצית אפכת לה?
כה:	◊			ז	■								והתניא:	יכול בשר שננטמא לפני זריקת דמים יהו חייבין עליהן משום טומאה? ת"ל: (ויקרא ז') כל טהור יאכל בשר והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליה' וטומאתו עליו ונכרתה, הניתר לטהורין חייבין עליו משום טומאה, ושאינו נותר לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה
כה:				ז	■	ז								או אינו, אלא נאכל לטהורין חייבין עליו משום טומאה, ושאינו נאכל לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה, אוציא אני את הלן ואת היוצא שאינן נאכלין לטהורים?
כה:				ז	■	!								ת"ל: אשר ליה' - ריבה
כה:				ז	■	ז								יכול שאני מרבה את הפיגולין ואת הנותרות?
כה:				ז	ז									נותרות היינו לן
כה:				ז	!									אלא אף הפיגולין כנותרות?
כה:				ז	■	!								ת"ל: מזבח השלמים - מיעט
כה:				ז	■	ז								ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?
כה:	◊			ז	■	!								אחר שריבה הכותב ומיעט, אמרת: מרבה אני את אלו שהיתה להן שעת הכושר, ומוציא אני את אלו שלא היתה להן שעת הכושר:
כה:	◊			ז	■	ז								וא"ת: בשר שננטמא לפני זריקת דמים ואכלו לאחר זריקת דמים, מפני מה חייבין עליו משום טומאה?
כה:	◊			ז	■	!								מפני שהציץ מרצה
כה:	◊			ז										נטמא אין, יוצא לא
כה:	◊			ז										מאן שמעת ליה דאמר: אין זריקה מועלת ליוצא? רבי אליעזר, וקתני דמרצה ציץ על אכילות
כה:	◊			!									אלא אמר רב חסדא:	לא קשיא: הא רבי אליעזר, הא רבנן.
כה:				ז										אימר דשמעת ליה לר' אליעזר - דמרצה ציץ על אכילות, דלא קניס מי שמעת ליה?
כה:				!										אין, כי היכי דשמעת ליה לר' יוסי שמעת ליה לרבי אליעזר
כה:	◊			!	■									בין בשוגג בין במזיד - תרומתו תרומה.
כה:	◊			ז										אימר דשמעת ליה לרבי אליעזר - בתרומה דקילא, בקדשים דחמירי מי שמעת ליה?

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
א"כ, הא אמאן תרמייה?		!												כה:
טומאתו בין בשוגג בין במזיד - הורצה, זריקתו בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה	רבינא:					!								כה:
זריקתו בין בשוגג בין במזיד - הורצה, טומאתו בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה.	רב שילא:					!								כה:
ולרב שילא הא דקתני: שנטמא בין בשוגג בין במזיד ה"ק: נטמא בשוגג, וזרקו בין בשוגג בין במזיד.														כה:
דם שנטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה	ת"ש:													כו.
הכי קאמר: דם שנטמא וזרקו בין בשוגג בין במזיד, נטמא בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה.														כו.
נטמא שיריה, נשרפו שיריה, אבדו שיריה, כמדת ר' אליעזר - כשירה	[רבי אליעזר]													כו.
וכמדת רבי יהושע - פסולה.	[רבי יהושע]													כו.
והוא שנטמא כל שיריה, אבל מקצת שיריה לא.	רב:													כו.
קא סלקא דעתך נטמא אין, אבוד ושרוף לא														כו.
מאי קסבר?														כו.
אי קסבר: שיורא מילתא היא														כו.
אפילו אבוד ושרוף נמי?														כו.
אי קסבר: שיורא לאו מילתא היא, ונטמא מאי טעמא? דמרצה ציץ														כו.
אי הכי, כל שיריה נמי?														כו.
לעולם קסבר: שיורא מילתא היא, ונטמא והוא הדין לאבוד ושרוף, והאי דקאמר נטמא, רישיהו נקט														כו.
כל הזבחים שבתורה שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב - זורק את הדם, כחצי זית בשר וכחצי זית חלב - אינו זורק את הדם, ובעולה אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב - זורק את הדם, מפני שכולה כליל, ובמנחה אפי' כולה קיימת - לא יזרוק.	כדתני', רבי יהושע:													כו.
מנחה מאי עבדתה?														כו.
מנחת נסכים, ס"ד הואיל ובהדי זבח קא אתיא כגופיה דזיבחה דמיא, קמ"ל.	רב פפא:													כו.
מנהני מילי?														כו.
אמר קרא: (ויקרא י"ז) והקטיר החלב לריח ניחוח לה', חלב - ואע"פ שאין בשר.	רבי יוחנן משום רבי ישמעאל, ומטו בה משום רבי יהושע בן חנניא:													כו.
ואשכחן חלב, יותרת ושתי כליות מנלן?														כו.
ובמנחה אפילו כולה קיימת - לא יזרוק	דקתני:													כו.
מנחה הוא דלא יזרוק, הא יותרת ושתי כליות - יזרוק														כו.
מנלן?														כו.
לריח ניחוח, כל שאתה מעלה לריח ניחוח.	רבי יוחנן דידיה:													כו.
ואיצטריך למכתב חלב ואיצטריך למיכתב לריח ניחוח, דאי כתב חלב, הוה אמינא: חלב אין, יותרת ושתי כליות לא, כתב רחמנא ריח ניחוח ואי כתב רחמנא לריח ניחוח, הוה אמינא: אפילו מנחה, כתב רחמנא חלב.														כו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
מאן דאמר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
זבחים-הקומץ רבה																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
כז.	מ	■	◆																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															</

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							
יש קומץ פחות משני זיתים, ויש הקטרה פחותה מכזית.	רבי יוחנן סבר:																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										</

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-הקומץ רבה
																												הסולת והשמן מעכבין זה את זה.
																												הקומץ והלבונה מעכבין זה את זה.
																												מ"ט?
																												אמר קרא: (ויקרא ב') מלא קומצו תרי זימני.
																												עשרון מיעוט מעכב את רובו.
																												מאי טעמא?
																												אמר קרא: (ויקרא ב') מסלתה, שאם חסרה כל שהוא - פסולה.
																												היין מיעוט מעכב את רובו - ככה.
																												השמן מיעוט מעכב את רובו.
																												דמנחת נסכים - ככה, ומנחת נדבה - אמר קרא (ויקרא ב') ומשמנה, שאם חסר כל שהוא - פסולה.
																												השמן והסולת מעכבין זה את זה - מסלתה ומשמנה, מגרשה ומשמנה.
																												הקומץ והלבונה מעכבין זה את זה - (ויקרא ב') על כל לבונה, (ויקרא ו') ואת כל הלבונה אשר על המנחה.
																												שני שעירי יה"כ מעכבין זה את זה.
																												שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה.
																												ב' חלות מעכבות זו את זו.
																												שני סדרין מעכבין זה את זה.
																												שני בויכין מעכבין זה את זה.
																												הסדרין והבויכין מעכבין זה את זה.
																												ב' מינים שבנזיר, ג' שבפרה, וד' שבתודה, וד' שבלולב, וארבע שבמצורע - מעכבין זה את זה.
																												שבעה הזאות שבפרה מעכבות זו את זו.
																												ז' הזיות שעל בין הבדים, שעל הפרכת, שעל מזבח הזהב - מעכבות זו את זו.
																												שני שעירי יה"כ מעכבין זה את זה - חוקה.
																												שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה - הויה.
																												שתי חלות - הויה.
																												שני סדרין - חוקה.
																												שני בויכין - חוקה.
																												הסדרין והבויכין - חוקה.
																												שני מינים שבנזיר - דכתיב: כן יעשה.
																												ג' שבפרה - חוקה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
זכ.	ארבעה שבתודה - דאיתקש לנזיר, דכתיב: (ויקרא ז') על זבח תודת שלמיו													
	שלמיו - לרבות שלמי נזיר.	ואמר מר:												
	וארבעה שבמצורע - דכתיב: (ויקרא ד') זאת תהיה תורת המצורע.													
	וד' שבלולב - (ויקרא כ"ג) ולקחתם, לקיחה תמה.													
	ל"ש אלא שאין לו, אבל יש לו אין מעכבין.	רב חנן בר רבא:												
זכ.	ד' מינין שבלולב, ב' מהן עושין פירות וב' מהם אין עושין פירות - העושין פירות יהיו זקוקין לשאין עושין, ושאין עושין פירות יהיו זקוקין לעושין פירות, ואין אדם יוצא ידי חובתו בהן עד שיהיו כולן באגודה אחת וכן ישראל בהרצאה עד שיהיו כולן באגודה אחת, שנאמר: (עמוס ט') הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו על ארץ יסדה.	מיתיבי:												
זכ.	תנאי היא													
זכ.	לולב בין אגוד בין שאינו אגוד - כשר	דתניא: [רבנן]												
זכ.	אגוד - כשר, שאינו אגוד - פסול.	רבי יהודה:												
זכ.	מאי טעמא דר' יהודה?													
זכ.	גמר קיחה קיחה מאגודת אגוד, מה להלן באגודה, אף כאן באגודה.	[רבי יהודה]												
זכ.	ורבנן?													
זכ.	לא גמרי קיחה קיחה.	[רבנן]												
זכ.	כמאן אזלא הא דתניא:													
זכ.	לולב מצוה לאוגדו, ואם לא אגוד - כשר	[תניא]												
זכ.	כמאן?													
זכ.	אי כרבי יהודה													
זכ.	לא אגדו אמאי כשר?													
זכ.	אי רבנן													
זכ.	מאי מצוה?													
זכ.	לעולם רבנן, ומאי מצוה? משום (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו.													
זכ.	שבע הזאות שבפרה מעכבות זו את זו - חוקה.													
זכ.	שבע הזאות שעל בין הבדים ושעל מזבח הזהב ושעל הפרוכת מעכבות זו את זו - דיה"כ, כתיב חוקה, דפר כהן משוח ודפר העלם דבר של ציבור ודשעירי עבודת כוכבים													
זכ.	(ויקרא ד') ועשה לפר כאשר עשה לפר - מה ת"ל? לכפול בהזאות, שאם חיסר אחת מן המתנות - לא עשה כלום.	כדתניא:												
זכ.	שבע הזאות שבפרה שעשאן בין שלא לשמן בין שלא מכוונות - פסולות, ושכפנים ושכמצורע, שלא לשמן - פסולות, שלא מכוונות - כשרות.	ת"ר:												
זכ.	שלא לשמן - פסולות, שלא מכוונות - כשרות	והתניא גבי פרה:												
זכ.	ל"ק: הא רבי יהודה, הא רבנן	רב חסדא:												
זכ.	מחוסרי כפרה שנכנסו לעזרה בשוגג - חייב חטאת, במזיד - ענוש כרת, ואין צ"ל טבול יום ושאר כל הטמאים, וטהורים שנכנסו לפנים ממחיצתו להיכל כולו - בארבעים. מבית לפרכת אל פני הכפרת - במיתה	דתניא: [רבנן]												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל היכל כולו ומבית לפרכת - בארבעים, ואל פני הכפרת - במיתה.	רבי יהודה:	◊	!	■	◆						
במאי קא מיפלגי?			!	^							
בהאי קרא: (ויקרא ט"ז) ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן ואחיו יבוא בכל עת אל הקודש מבית לפרוכת אל פני הכפורת אשר על הארון ולא ימות		◊	!	!							
אל הקודש בלא יבא, מבית לפרכת ואל פני הכפרת בלא ימות	רבנן סברי:	◊	!	!	!						
אל הקודש ומבית לפרכת בלא יבא, ואל פני הכפרת בלא ימות.	רבי יהודה סבר:	◊	!	!	!						
מ"ט דרבנן?			!	^							
אי ס"ד כדקאמר ר' יהודה, לכתוב רחמנא אל הקודש ואל פני הכפרת ולא בעי מבית לפרכת, ואנא אמינא: היכל מיוחד, מבית לפרכת מביעא? מבית הפרכת דכתב רחמנא למה ליי? ש"מ במיתה.	[רבנן]	◊	!	!	!						
ור' יהודה?			!	ז							
אי כתב רחמנא אל הקודש ולא כתב מבית לפרכת, הוה אמינא: מאי קודש? מבית לפרכת, אבל היכל לאו נמי לא.	[רבי יהודה]	◊	!	!	!						
ורבנן?			!	ז							
ההוא לא מצית אמרת, דהיכל כולו איקרי קודש, שנאמר: (שמות כ"ו) והבדילה הפרכת לכם בין הקודש ובין קדש קדשים.	[רבנן]	◊	!	!	!						
ורבי יהודה מ"ט?			!	^							
אי ס"ד כדקאמר רבנן, לכתוב רחמנא אל הקודש ומבית לפרכת ולא בעי אל פני הכפרת, ואנא אמינא: מבית לפרוכת במיתה, אל פני הכפרת מיבעיא? אל פני הכפרת דכתב רחמנא למה ליי? ש"מ: אל פני הכפרת במיתה, מבית לפרכת באזהרה.	[רבי יהודה]	◊	!	!	!						
ורבנן?			!	ז							
ה"נ דלא צריך, והאי דכתב רחמנא אל פני הכפרת, למעוטי דרך משופש	[רבנן]	◊	!	!	!						
אל פני הכפרת קדמה - זה בנה אב, כל מקום שנאמר פני - אינו אלא פני קדים.	כדתנא דבי ר"א בן יעקב:	◊	!	!	!						
ורבי יהודה?			!	ז							
לימא קרא פני, מאי אל? ש"מ אל דוקא.	[רבי יהודה]	◊	!	!	!						
ורבנן?			!	ז							
אל לאו דוקא.	[רבנן]	◊	!	!	!						
ורבי יהודה דאמר: אל פני הכפרת דוקא, (במדבר י"ט) והזה אל נכח נמי דוקא			!	!	!						
ורבנן: מדהתם לאו דוקא, ה"נ לאו דוקא.			!	!	!						
לרבי יהודה מדאל דוקא, על נמי דוקא? אלא דמקדש שני דלא הוה ארון וכפורת, ה"נ דלא עביד הזאות?	מתקיף לה רב יוסף:	◊	ז	!	!						
אמר קרא: (ויקרא ט"ז) וכפר את מקדש הקודש, מקום המקודש לקודש.	רבה בר עולא:	◊	!	!	!						
הא והא רבנן, הא דקאי מזרח ומערב ואדי, הא דקאי צפון ודרום ואדי.	רבא:	◊	!	!	!						
ושבפנים ושבמצורע, שלא לשמן - פסולות, שלא מכוונות - כשרות.	אמר ר:	◊	!	!	!						
בין שלא לשמן בין שלא מכוונות - כשרות	והתניא:	◊	ז	!	!						
לא קשיא: הא רבי אליעזר והא רבנן, רבי אליעזר דמקיש אשם לחטאת, מקיש נמי לוג לאשם, רבנן לא מקשי.	רב יוסף:	◊	!	!	!						

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא & question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ולרבי אליעזר, וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?								◊			כח.
הא והא רבנן, כאן להכשיר, כאן להרצות.	אלא אמר רבא:							!		◊	כח.